

Evankeliumista Luukkaan mukaan (1:26–38):

Kun Elisabet oli kuudennella kuukaudellaan, Jumala lähetti enkeli Gabrielin Nasaretin kaupunkiin Galileaan neitsyen luo, jonka nimi oli Maria. Maria oli kihlattu Daavidin sukuun kuuluvalla Joosefille. Enkeli tuli sisään hänen luokseen ja sanoi: »Ole tervehditty, Maria, sinä armon saanut! Herra kanssasi!» Nämä sanat saivat Marian hämmennyksiin, ja hän ihmetteli, mitä sellainen tervehdys mahtoi merkitä. Mutta enkeli jatkoi: »Älä pelkää, Maria, Jumala on suonut sinulle armonsa. Sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinä annat hänelle nimeksi Jeesus. Hän on oleva suuri, häntä kutsutaan Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle hänen isänsä Daavidin valtaistuimen. Hän hallitsee Jaakobin sukua ikuisesti, hänen kuninkuudellaan ei ole loppua.» Maria kysyi enkeliltä: »Miten se on mahdollista? Minähän olen koskematon.» Enkeli vastasi: »Pyhä Henki tulee sinun yllesi, Korkeimman voima peittää sinut varjollaan. Siksi myös lapsi, joka syntyy, on pyhä, ja häntä kutsutaan Jumalan Pojaksi. Ja tiedä tämä: Myös sukulaisesi Elisabet kantaa poikalasta, vaikka on jo vanha. Hän on jo kuudennella kuukaudella – hän, jota on pidetty hedelmättömänä! Jumalalle ei mikään ole mahdotonta.» Silloin Maria sanoi: »Minä olen Herran palvelijatar. Tapautukoon minulle niin kuin sanoit.» Niin enkeli lähti hänen luotaan.

Marian ilmestyspäivän saarna

Sininen on Neitsyt Marian väri. Luterilaisessa kirkossamme sitä voidaan käyttää liturgisena värinä violetin rinnalla. Tänäpä ajatuksissani kutsun Neitsyt Marian istumaan tähän tuoliin. Tahdon keskustella hänen kanssaan.

(laitan sinisen kankaan tuolille, ja asetun tuolin viereen seisomaan)

Arvoisa Neitsyt Maria, Jeesuksen äiti. Olen tietoinen siitä, että sinulla on toisenlainen asema sisarkirkoissamme. Sinua myös kutsutaan siellä monilla arvonimillä kuten Jumalansynnyttäjä, Madonna ja Taivaan kuningatar. Älä pahastu siitä, että olet minulle luterilaisena jäänyt vähän vieraammaksi. Olen tainnut ohittaa sinut monta kertaa, mutta en tänään. Tahdon pohtia yhdessä kanssasi, mitä tarkoittaa asettuminen Jumalan käytettäväksi.

Minun on pakko myöntää, etten pysty samastumaan sinuun. Tunnut täydelliseltä äidiltä ja naiselta. Sait sellaisen kutsumuksen ja tehtävän, mitä kenelläkään muulla ei ole ollut eikä tule olemaan. Mutta minä olen vain tavallinen äiti ja nainen.

Anteeksi, mitä sanoit? --- Sanoit, että sinäkin olit tavallinen nainen. Ja juuri sen tähden sinusta ja Joosefista oli alkuun käsittämätöntä, että olit saanut niin suuren tehtävän. Kyllä, arvaan että sinulla oli selittämistä Joosefille, kun hän kuuli, että olet raskaana. Voin kuvitella Joosefin reaktiot: ”Vai että enkeli ilmestyi ja kertoi sinun tulevan raskaaksi Pyhän Hengen vaikutuksesta. Hei älä viitsi, on paljon helpompaa kummallekin meistä, kun kerrot vaan rehellisesti, miten asiat oikeasti meni. Puretaan tämä kihlaus ihan kaikessa hiljaisuudessa. Niin paljon kuin sinua rakastankin, niin kerropa minkä ihmeen takia Jumala valitsi juuri sinut, Maria, tavallisen tytön jostain peräkylästä, Nasaretista, tällaiseen tehtävään?”

Niin Maria, Jumala auttoi sinua, kun hän antoi Joosefin nähdä yöllä unen, jossa enkeli ilmestyi tällä kertaa Joosefille. Jos oli silloin vaikea uskoa enkelin ilmestyneen kenellekään, niin nykyään vielä enemmän. Tosi helposti sitä leimautuisi hulluksi, jos kokisi jotain samankaltaista ja kertoisi siitä muille.

Maria, joskus unohdan, etteivät enkelin ilmestykset ja kaikki muu olleet sinulle mitään itsestäänselvyyksiä. Se unohtuu, koska sinun tunteistasi tai ajatuksistasi kerrotaan kovin vähän evankeliumeissa. Lukijalle saattaa syntyä sellainen kuva, että kaikki sujui helposti. Evankelista Luukas onneksi sentään kertoo, että enkelin sanat saivat sinut hämmennyksiin, ja ihmettelit sanojen merkitystä. Hämmennys ja ihmettely – ne tuovat sinua lähemmäs. Ne ovat kyllä tuttuja tunteita. Hämmennykseen liittyy usein se, etten haastavassa tilanteessa tiedä, miten olisi paras toimia; miten pääsen tästä eteenpäin.

Maria, sinä lähdit sukulaisesi Elisabetin luo pian enkelin ilmestymisen jälkeen. Varmaan hämmästelitte ja ihmettelitte yhdessä kaikkea tapahtunutta. Teidän kohtaamisennekin oli ihmeellinen, ja sinä puhkesit ylistämään Herran suuruutta.

Tässä kohtaa on myönnettävä, että tunnen kateutta sen suhteen, miten helposti asiat näyttivät asettuvan kohdilleen. Tapahtumat näyttivät saaneet mielen ja merkityksen kovin nopeasti. Kunpa omassa elämässäniikin olisi niin! No, oikeastaan emme tiedä juuri mitään siitä, millaista myllerrystä sinun ja Joosefin ja teidän sukulaistenne tai kyläläisten mielissä ja ihmissuhteissa nämä poikkeukselliset tapahtumat saivat aikaan. Osansa on myös sillä, että evankeliumit on kirjoitettu monta vuosikymmentä tapahtumien jälkeen, eikä keskipisteessä ole ollut sinun tai kenenkään sisäinen prosessi, vaan kaiken lopputulos. Maria, Jumalan armon koko rikkaus tuli ilmi sinun saamassasi lupauksessa synnyttää Jumalan Poika. Sinä sait tehtävän, ja koko ihmiskunta sai samalla lupauksen Vapahtajan syntymästä.

Maria, miten sinä neuvoisit meitä suhtautumaan oman elämämme hämmennykseen ja yllättäviin tilanteisiin? Mikä meitä voi auttaa eteenpäin, vaikka enkeli ei meille ilmestyisikään?-- Niin, kysyt että muistanko, mitä vastasit enkelille? Tottakai! Vastasit, että ”Tapahtukoon minulle niin kuin sanoit.” Jeesuksen opettamassa Isä meidän rukouksessa lausumme nuo sanat ”tapahtukoon sinun tahtosi”. Sanojen sanominen niin, että niitä todella tarkoittaa, ei ole helppoa. Jumala saattaa tahtoa meille jotain ihan muuta kuin me itse tahdomme. On niin paljon sellaista, mitä emme halua itsessämme ja elämässämme nähdä. Sillä näkeminen on kutsu muutokseen. Vai kuka meistä voi palvella kahta Herraa yhtä aikaa; itsekkäitä pyrkimyksiämme ja Jumalaa?

Maria, sinä palvelit Jumalaa suuressa tehtävässäsi. Mitä sanot, onko Jumalalla varattuna jokaiselle ihmiselle oma kutsumus? --- Olisihan pitänyt arvata, sinä kehotat lukemaan Raamatusta, mitä Jeesus on asiasta opettanut. Kyllä, poikasi osoitti omalla esimerkillään, että Jumalaa voi palvella vain palvelemalla muita ihmisiä. Jeesus opetti, että sukupuolesta

tai ammatista riippumatta kaikki häneen uskovat jakavat saman kutsumuksen: Jumalan palvelijan kutsumuksen. Sama kutsu, mutta palvelutehtäviä on monenlaisia. Niin, ymmärrän Maria, ettei minun pitäisi olla kenellekään kateellinen, vaikka toisen ihmisen tehtävät näyttäisivät minusta suuremmilta tai tärkeämmiltä kuin omani. Jumalan silmissä kaikki palvelutehtävät ovat tärkeitä. Kunpa itsekin ymmärtäisin sen.

Maria, tiedämme sinun elämästäsi, että kutsumukseesi sisältyi myös sydäntä särkevää tuskaa poikasi kohtalosta. Miten ihmeessä kestit kaiken sen menettämättä uskoasi hyvään Jumalaan? --- Kiitos, Maria, kun muistutit, että teit kutsun saadessasi tietoisien valinnan asettua kokonaan Jumalan haltuun. Et tiennyt etukäteen, mitä kaikkea se elämäsi aikana merkitsee. Ihan samalla lailla emme mekään tiedä, mitä kaikkea on edessä. Voi olla, että joskus palvelemme sairastunutta läheistä käymällä vuosien ajan häntä katsomassa hoitokodissa, tai olemme rinnalla kulkijoita elämän kriisin kohdanneelle. Voi olla, että saamme tehtävän toimia omaishoitajana perheenjäsenellemme. On paljon tehtäviä, joihin emme voi valmistautua etukäteen. Ne annetaan meille.

Uskon varassa ja armon kantamana voimme selviytyä raskaidenkin vaiheiden läpi. Maria, niin sinäkin selviydyit. Varmaan monta kertaa elämäsi aikana olit tilanteessa, jossa koit hämmennystä ja pelkoa, kun seurasit mitä Jeesukselle tapahtuu. Ehkä silloin huokailit rukoustasi ”tapahtukoon minulle niin kuin sanot”.

Maria, on äärettömän lohdullista nähdä sinussa se, miten Jumala toimii. Kuinka Herra kutsui sinut, miten antauduit Jumalan tahtoon, iloitsit lapsistasi ja kasvatit heitä, kärsit kun poikasi ristiinnaulittiin, mutta sait nähdä miten hän voitti synnin ja kuoleman vallan. Olit Herramme ylösnousemuksen todistaja. Sait elämäsi aikana nähdä, miten Jeesus avasi tien taivaan kotiin jokaiselle häneen turvaavalle. Tahdon liittyä sinun luottamukseesi ja riemuusi: ”Minun sieluni ylistää Herran suuruutta, minun henkeni riemuitsee Jumalasta, Vapahtajastani, sillä hän on luonut katseensa vähäiseen palvelijaansa.” (Luuk.1: 46–48).